

JACOB I WILHELM GRIMM

Wilk i człowiek

wolnelektury.pl

FUNDACJA
nowoczesna
Polska

JACOB I WILHELM GRIMM

Wilk i człowiek

TŁUM. BOLESŁAW LONDYŃSKI

Lis pewnego razu opowiadał wilkowi o sile człowieka. Żadne zwierzę nie mogło mu się oprzeć i zwierzęta musiały używać podstępów, ażeby się odeń obronić.

Siła

Na to odpowiedział wilk:

— Gdybym się kiedykolwiek natknął na człowieka, to chciałbym się z nim zmierzyć.

Pycha

— Mogę ci to ułatwić, — rzekł lis: — przyjdź do mnie jutro z rana, to ci pokażę człowieka.

Wilk stanął się o świcie, a lis wyprowadził go na drogę, po której codziennie chodził myśliwy.

Z początku szedł drogą inwalida wojskowy.

— Czy to człowiek? — zapytał wilk?

— Nie!, — odparł lis, — był nim dawniej.

Potem szedł mały chłopiec do szkoły.

— A ten, czy to człowiek?

— Nie, ten dopiero ma być człowiekiem.

Na koniec ukazał się myśliwy z dubeltówką¹ na plecach i z nożem myśliwskim za pasem.

I rzecze lis do wilka.

— Widzisz, to idzie człowiek, z którym możesz się zmierzyć, ale ja co prędzej wrócę do nory.

Wilk poszedł wprost na człowieka.

Ten spostrzegł go i zawołał:

— Szkoda, że m fuzji² lotkami nie nabił!

I z tymi słowy palnął śrutem wilkowi w oczy.

Wilk skrzywił się niemiłosiernie, ale to go nie odstraszyło i wyszedł dalej. Wtedy myśliwy, wpakował mu drugi nabój. Wilk strawił ból i rzucił się na myśliwego. Wtedy ten wy dobył noża i zadał mu parę ciosów z lewej i prawej strony, tak, że wilk, krwawiąc i krwawiąc, z rozpaczliwym wyciem wrócił do lisa.

Walka, Krew

— I cóż, bracie wilku? — lis zapytał: — jakżeś sobie poradził z człowiekiem?

— Ach, — odparł wilk, — nie wyobrażałem sobie tak mocnego człowieka. Zdjął on najprzód kij z pleców, dmuchnął nań i obrzucił mi czymś mordę. Strasznie mi to załaskotało. Potem jeszcze raz dmuchnął po kij, a na nosie uczulem istny piorun z gradem, a gdy już byłem zupełnie blisko³, wtedy wy dobył sobie z ciała gołe żebro i tak mnie zaczął nim prać, że o mało nie padłem bez życia.

— Widzisz, — rzecze lis, — tak to chwalcom bywa!

¹dubeltówka — dwururka; popularna śrutowa broń myśliwska o dwóch lufach gładkich, ułożonych wobec siebie poziomo lub pionowo. [przypis edytorski]

²fuzja — strzelba; ręczna broń palna z długą lufą, zwykle myśliwska. [przypis edytorski]

³blisko — dziś: blisko. [przypis edytorski]

Ten utwór nie jest objęty majątkowym prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać. Jeśli utwór opatrzony jest dodatkowymi materiałami (przypisy, motywy literackie etc.), które podlegają prawu autorskiemu, to te dodatkowe materiały udostępnione są na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa – Na Tych Samych Warunkach 3.0 PL.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/wilk-i-czlowiek>

Tekst opracowany na podstawie: Bracia Grimm, Baśnie, Złota Biblioteczka; 4, Warszawa 1929

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Marta Niedziałkowska, Paweł Kozioł, Weronika Trzeciak.

Okładka na podstawie: 'TheDreamSky@Flickr, CC BY 2.0

ISBN 978-83-288-0288-9

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Pomóż uwolnić konkretną książkę, wspierając zbiórkę na stronie wolnelektury.pl.

Przekaż darowiznę na konto: szczegóły na stronie Fundacji.